

Ya
3331

h

h. 76, 45.

Ya
3331

DE
RECTORIBVS SCHOLAE CRVCIANAE

SECUNDA VICE SCRIBIT

ET

MAGNIFICVM EPHORVM
PRAECELLENTISSIMVM

REIPUBLICAE DRESD. SENATVM

SVMME REVERENDOS ECCLESIAE

MINISTROS

VTI ETIAM OMNES

PATRONOS ATQVE AMICOS

SCHOLAE NOSTRAE PIO CVLTV ATQVE

HONORE PROSEQVENDOS

AD

ACTVM VALEDICTORIVM

NOVEM IUVENVM PARTIM EGREGIAE PARTIM

NON LEVIS SPEI

D. XVIII. APR. A. R. S. MDCCCLXXI.

PRAESENTIA SVA ORNANDVM

DECENTISSIME ROGAT ET AMICISSIME

INVITAT

DANIEL TRAVGOTT MÜLLER

RECTOR SCHOLAE CRVC.

DRESDAE

TYPIS HARPETERIANAE VIDVAE.

DE
LECTORIBVS SCHOLAE CIVICAE
SACRAE ACADEMIAE
MAGNIFICVM ERIVM
PRAECEPTISSIMVM
RELIGIOSIS ERUD. SUIAVT
SVMME REVERENTIAE
MAGISTRO

ASTEN VALLICIVM
MAGNIFICVM ERIVM
PRAECEPTISSIMVM
RELIGIOSIS ERUD. SUIAVT
SVMME REVERENTIAE
MAGISTRO
DANIEL THAYO WILHELM

quam inuidiosum sit, quamque difficile, muneri praesse, quo ante nos non tam ornati fuere, sed quod ornarunt Viri celebres, docti atque multis meritis insignes, siquidem, licet in eos, tanquam in speculum, inspiciamus, ex iisque nobis sumamus exemplum, eorum tamen virtutes atque facta vix ac ne vix quidem, uti in votis habebamus, exprimere valeamus, iique semper desiderantur; ego quoque re ipsa experior, et potissimum tunc perspicue conspicio, si Viros illos quinque, qui ante me Rectoris munus in schola hac Cruciana sunt tuiti egregie, curatius intueor. Loquor nempe *Bobemum*, *Egenolfum*, *Gelenium*, *Schoertgenium* atque *Kretzschmarum*, de quibus, quantum tempus aliaque res circumstantes permittent, mihi nunc esse scribendum recorder, quia praeterito anno de prioribus decem scholae nostrae Rectoribus me quaedam, non plane improbata, cum orbe litterario et Dresda praecipue, elegantissima eruditionis sede, communicasse recorder. Verum enim vero oculi mei horum obtutu nec fatigantur, nec hebetantur, sed acuuntur potius atque confirmantur ad ea, quae ipsis doctorum optimae notae et nomen et omen pepererunt, imitatione exprimenda, inprimis, cum vires meas illorum quidem robur non attingere, libere fatear, et tamen nec mihi candorem, nec voluntatem, nec meorum discipulorum commodis infernendi studium deesse prae me feram,

Ibi adeo, ubi prima vice substiti, nunc perrecturus, *Georgium Hausmannum*, decimum post repurgata sacra scholae nostrae Rectorem, excepisse

XI. *Ioannem Bohemum*, et non solum diu, sed et optime de schola nostra fuisse meritum, nunc indico. De Viro hoc praestantissimo atque celeberrimo quid inprimis sit dicendum, quid silendum, fere nesciens, e Vita eiusdem, quam terfo carmine Elegiaco conscriptam *M. Tobias Petermannus*, Pirnensis scholae tunc Rector Emeritus, edidit (*a*), principii loco duo ultimos huc transcribo versiculos, sic se habentes:

Immo BOHEMVS erit, dum *Dresda* erit atque Lyceum,
Quumque nec hoc, nec erit *Dresda*, BOHEMVS erit.

Vir hic scholae natus, atque nominis sui meritorumque fama maxime inclutus ita inclaruit, ut de eo ad se vocando sibi que adferendo non paucae spectatae quasi certamen inirent vrbes, quem vero nulli nisi Halae Saxorum et Dresdae, Saxoniae oculo, possidere contigit. Lucem hanc communem conspexit d. XI. Iun. a clo 1590. Ditzmansdorfii, in vicinia Freibergae. Sidera si spectes eo nato obseruata, non infelicia ea dicas; se namque ambibant Iupiter atque Venus (*b*). Sed quid ad nos sidera, quorum vim, atque indolem et fortunam hominum tunc natorum iure meritoque nostra reiicit aetas? Alia erant, fortunam exoptatam nostro Bohemo ominantia, eandemque promouentia, parentes nempe non quidem spectati, sed tamen honesti atque probi; pater nempe Martinus, illius pagi incola, et mater Anna Mühbergeria. Hi parentes, quos ipse sua fama obliuioni eripuit, eum non solum sacro fonte abluendum, Ioannis nomine insignitum, curarunt, sed et Christiano more domi educatum, scholae primum Rensbergensi, deinde vero Freibergensi, cui tunc cum aliis Ioannes Schellenbergius praeerat, demandarunt; ubi beneficii potissimum Tobiae Schmidii, mercatoris spectati, sed et litteris tam bene fuit instructus, ut Vitebergam anno, qui ob repurgata centum abhinc annis sacra Evangelicae ecclesiae affulsit laetissimus, nempe 1617. abire, ibique D. Ambrosio Rhodio Rectoris Magnifici spartam obtinente, studiosorum albo nomen dare, eorumque numero optimo inferi posset iure. Ibi per

(a) Dresdae in forma 4ta tribus plagulis A. 1677.

(b) Quae verba sunt Petermanni l. c. v. 17. sq.

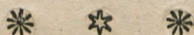
decem annos moratus, non solum doctissimos Theologos, Philosophos, et linguarum doctarum magistros sedulo audiuit, sed et tam Graecorum et Romanorum, quam Hebraeorum, Chaldaeorum, Syrorum atque Arabum linguas aliasque scientias adeo sibi reddidit familiares, ut alios, et in his praecipue Wellerum, Dresdensium postea decus, institueret, et a. 1620. dignitate Magistri, et a. 1625. laurea Poeticae honore ornaretur. Theologorum, qui tunc Vitebergam illustrabant, Frid. Balduini, Balth. Meisneri, Nic. Hunnii et Jac. Martini suasu quidem ab orationibus sacris non abhorruit, sed praecipue vitae scholasticae iuuentutisque instituendae arsit amore, inter paucos adeo referendus, qui suam operam suamque vitam scholis sponte dicant. Quam bene tempus suum Vitebergae consumserit, testimonium a Fabricio Laurentio, ordinis Philosophici Vitebergensium nomine, ipsi exhibitum loquitur, dignissimum, quod hic repereretur (c), nisi plura de Bohemo dicenda et paginae angustia id vetarent. Nec successu caruit haec Vitebergensium commendatio, nostrique fama mox ita percrebuit, ut a multis ipsi offerrentur munera scholastica. A. statim 1627 Interboca ei Rectoris in schola sua munus obtulit, quod quo minus acciperet, litterae Stetino missae impediuerunt, ubi in Paedagogio Principum Sub-Conrectorem eum habere cupiebant. Sed nec huic proposito annuit Deus, sed Halae Saxonum eum donare destinauerat, ubi specimenibus consuetis editis, et praelectionibus, quas vocant, exploratoriis habitis, d. 12. Iul. a. 1627 Conrectoris spartam solenni more capeffit. Quantam famam sibi parauerit ibi, quanto amore omnes eum sint complexi, vel ex eo liquet, quod Magistratus illius vrbis Amplissimus eum aduenientem munere dato liberaliter exceperit, et mox huc, mox illuc ad alia munera suscipienda inuitatum precibus aliquamdiu retinuit, et eius annum, ligna et frumenta, quamdiu ipse hoc munere fungeretur, ipsi soluenda auxit, eiusque curam se ita habiturum promisit, ut non posset, quin gratus celebraret (d). O rarum et insigne exemplum Viri in scholastico puluere desudantis, et laude sua gratiaque non priuati, quod nisi inter rarissima

A 3

esset

(c) Hoc et plurima de Bohemo nostro e Vitae Curriculo, concioni funebri, nostro Bohemo a M. *Christ. Lucio*, Oratore tunc ad aedem B. Virginis apud Dresdenses habitae, et a. 1677. in forma 4ta typis impressae, adiuncto desumpta, non diffiteor.

(d) vid. *Lucium* l. c. p. 74 sq.

esset numerandum, haberemus omnino plures, qui lubentissime vires suas, scholae inferuendo, consumerent. Interim tamen Deo placuit, Bohemum alio mittere, et mox Nordhusa, mox Slesbia, mox Numburgum, mox etiam Academia Iulia eum sibi doctorem videbantur vindicaturae, et denique etiam Freiberga, quae Bohemum nostrum adolescentem, blandae matris instar, finxerat atque formauerat, eiusque studiorum praeclara posuerat fundamenta, eum tanquam suum sibi vindicare, suaeque scholae praeficere voluit. At omnia haec variis, quos hic recensere nimis longum foret, impedita sunt modis, et Dresda sola eum obtinuit, fidissimum et solertissimum scholae praeceptorem habuit, et per longam annorum seriem possedit, donec a Deo ipso rude donaretur, et bonis aeternis atque caelestibus imbueretur. De dexteritate, fide et eruditione, quas et hic exhibuit, quasque Dresda, caput urbium Saxoniarum, in eo semper est admirata, quae eum, id plane non opinantem, blande ad se pellexerat, atque id munus non recusantem, Rectorem scholae vocauerat, omnia notanda hic adiungere si vellemus, tempore nos destitutum iri, facile est creditum. Loquuntur haec omnia curriculum vitae eius concioni funebri adnexum, vates ille senior, *Petermannus*, nec non *Ludouici* historia scholarum (e); loquuti sunt denique Viri illustres et grauissimi, et innumeri, qui ex eius schola, tanquam ex equo Troiano, prodierunt celeberrimi et de republica postea meritissimi. Quam indefessa eius fuerit diligentia Pandectae nostrae scholasticae, siue rerum ad scholam d. Crucis atinentium, quarum ipse fuit auctor, clarissime demonstrant. Quanta eius fuerit spes atque expectatio, ex eo apparet, si consideramus, quantum numero discipulorum, illo Rectore, fuerit auctus. Ipse in Pandectis manuscriptis, iam saepe citatis et adhuc citandis, testatur, se d. 23. Nov. a. 1639. primum legere publice incipientem, viginti, qui dicuntur, primanos et decem secundanos inuenisse. Sequenti vero anno octoginta duo pueri atque adolescentes scholae nostrae sunt inserti, et sequentibus quoque annis illa discipulis feliciter fuit aucta, quorum nomina ab illo inde tempore huic libro ad nostram usque aetatem sunt inscripta et adhuc inscribuntur, quae nomina, si res nobis tanti videretur, numerum nempe aliquot millium superantia, integrum complere possent volumen. Non solum vero multi tam Halae, quam Dresdae eius institutione sunt

gauisi,

(e) L. II. p. 99 sqq.

gausi, et insignem inde ceperunt fructum, praeceptoremque suum grata mente postea celebrarunt (f), sed Viri etiam Illustres atque Generosi, ex. gr. Caspar de Nordhausen centum florenis iam Halae, et Liber Baro de Gerfordiff simili modo centum florenis Dresdae ipsum ornarunt et gratia magna cum multis aliis complexi sunt. Praeprimis floruit, quandiu vixit, summa *Ioannis Georgii II* Serenissimi Principis Electoris Saxoniae, gratia atque clementia, quem, nondum ad gubernacula sedentem, per tres annos linguam hebraicam docuisse (g), merito sibi summo ducere potuit honori. Licet vero inter optimos et non immerito dixeris felices doctores scholasticos fuerit referendus, suorum, quos habuit plurimos, discipulorum amore laetus: non tamen potuit flebilem scholasticae vitae sortem, multas nempe calamitates, euitare, et praecipue ab insipientibus, insciis et malis hominibus iniuria fuit adfectus et contentus. At omnia haec aequo tulit animo, vt concordiam seruaret, nec aliis malo cederet exemplo, se viuere, saepius inquiens (h), in schola Crucis (i), de reliquo Deo confisus. Nimia dicendorum copia adfluit mihi, ita, vt multa sicco pede transire cogar, et potissimum causas, quare iam nulli doctorum scholasticorum contingat, esse tam felici, vt tanto, quanto Bohemus discipulorum gaudeat numero. E multis vnicam indicasse sufficiat; superbiam nempe tunc non adeo, vt nostris temporibus, creuisse, et scholas publicas delicatioribus non adeo forduisse. De reliquo tria adhuc de Bohemo nostro sunt subiungenda, eius nempe coniugium, libri et mors. Scripsit nempe compendium grammaticae hebr. notas philolog. in clauem graecae linguae Eilh. Lubini; aualysin dichotomicam Homeriani et Virgiliani operum et libelli Plutarchi de educatione puerorum; orationem dominicam in 42 linguas translata cum notis; orationem dominicam syriace et persice breui analysi explicatam; *Kirchen-Calender, oder natürlliche und geistliche Erklärung des Jahres und der 12 Monate, in*
13 Pre

- (f) De eius gratia, qua floruit, dexteritate et nominis fama vide nonnulla testimonia in Ludouici Historia Rect. Gymn. et Scholar. l. c. p. 100 sq.
 (g) vide Lexic. Erudit. edit. a. 1750. P. I. p. 1188. nec non Ludouici Schulz Historie, l. c. p. 102.
 (h) vid. Curriculum Vitae eius l. cit. p. 59 sq.
 (i) O auream vocem, cuius vim et post eum multi sunt experti et adhuc experiuntur.

13 *Predigten* (*k*); quibus adde, prima vice ab eo Horatii Odas in vernaculam linguam fuisse translatas, nec non ipsum edidisse Dispositiones et Programmata (*l*), Paraenesin ad studia linguarum lat. gr. et hebr. et quae his sunt cognatae, Dr. 1640. 4. Libellum de Sophisticis Elenchis a. 1642. 8. Introductionem ad S. hebr. linguam dichotomicam et facillimam Dr. a. 1665. 8. Notas Philolog. ad Euangelium in festo Natiuitatis Christi (*m*). Matrimonium iniiit cum *Elisabetta*, *Tobiae Praetoris*, Cantoris Freibergensis, filia, qua vitae fidei focia per annos quinquaginta vnum vsus est, et e qua sex filios et duas filias genuit, filiorum vero quinque mortem viuus adhuc doluit, de vno autem, nempe natu maiore, Io. Dauide, peregre profecto, ante suam mortem nihil rescituit, neque mihi aliquid de illo innotuit. At duae filiae feliciter nupserunt, et *Anna* quidem *Elisabetta M. Petro Bertramo*, primum Pastori Lausigienſi deinde vero Priesnicienſi, et *Carolina Kasma* in matrimonio vixit cum *M. Abrahamo Werdermanno*, Pastore Afrano Misenaë, et hoc mortuo, cum *Ioanne Vogelio*, Sereniſſ. Principi Electori Sax. ab epistolis secretis, e quibus noster Bohemus viginti octo nepotes et septendecim vidit pronepotes. Tandem hic Vir diligentia inclutus et annis meritisque grauis, nec non verae probitatis studiosissimus, sed et fama atque opibus non destitutus (*n*), laboribus et, quae officii partes ab eo requirebant, vsque ad vltimum vitae tempus functus, catarrho, quem Medici vocant, suffocatio correptus d. 3. Sept. a. 1676. placide inter suorum amicorumque preces expirauit, honorificeque fuit sepultus, cum Halae tredecim fere annos, Dresdae vero triginta septem docuisset, et septuaginta septem, duodecimque septimanas vixisset. Rarum sane Viri tam ferreae diligentiae et simul longaevi exemplum, de quo vt plura, nauci non aestimanda, quin adiiciam, vix ac ne vix quidem mihi temperare possum. Sed progrediendum et properandum nunc est ad scholae nostrae Rectorem

XII. M.

(*k*) Quae desumpta sunt e Lexici Erudit. P. I. p. cit.

(*l*) Quae laudantur in Curriculo vitae eius p. 92.

(*m*) Haec scripta commemorat *Ludouici Schulhistorie*, l. c. p. 103 sqq.

(*n*) vid. *Ludouici Schulhistorie*, l. c. p. 102 sq.

XII. M. *Ioannem Augustinum Egenolfum*. Erfordiae ipsū a. 1632. fuisse prognatum liquet, et inter maiores eius referendum, auum nempe, si recte coniciō, *Christianum Egenolfum*, Poetam, Psalmos et Libros Salomonis qui in latinis versus transtulit, et in praefatione multa de suis fati enarravit, docet Lexicon Eruditorum (o). Multa de eo mihi ideo esse incognita, quod omnia, quae et ipse in Pandectis nostris de se et alii de eo adnotarunt, breuiter et strictim sunt dicta, et concionem funebrem ipsi a *Bernhardo Schmidio* Archidiacono ad D. Crucis aedem ex Pl. 84, 12. 13. habitam mihi conspicere non licuit. Quia vero cum auctore iam saepius laudato Historiae Scholarum eam benigne communicauit Egenolfi doctus filius, et hic ex eadem quaedam excerptit et suae Historiae inseruit (p), hunc potissimum duce[m] sum secuturus, et, quae potero, de hoc Rectore Scholae nostrae optime merito adnotaturus. Natus adeo est Erfordiae a. 1632. d. 20. Dec. parentibus, qui se eo post proelium Luzense receperant, M. Io. Egenolfo, Pastore in *Zernstadt* et *Stabra* in Ducatu Saxo-Vinariensi, mortuo iam a. 1637, et matre *Maria Regina Kromayeria*. Eadem in vrbe, in schola Gregoriana et Gymnasio Senatorio, pietate bonisque litteris imbutus, academias a. 1649. adiit, Ienensem primo, post Lipsiensem, et in hac a. 1653. Magisterii laurea donatus est, speciminibusque academicis, opponendo, respondendo, praesidendo, perorando et praelegendo, eruditionem et egregias ingenii vires declarauit omnibus. Berlichianae Iuuentuti a. 1654. Dresdae moderator datus est, et Dresda Chemnicium ad obeundum Rectoris scholastici munus a. 1658. se contulit. Haec *Ludouicus*. Chemnicii eum per quatuor, et quod excurrit, annos Rectoris munus sustinuisse, ipse quidem non adnotauit in Indice rerum ad scholam nostram pertinentium, sed liquet hoc e *Ludouici* loco mox citato, liquet etiam ex indice Rectorum scholae Chemnicensis subiuncto *Io. Gottlob Richter*i historicae Relationi de Memorabilibus vrbis Chemnicii (q), vbi tamen error typographicus est notandus, eum hoc munus suscepisse a. 1638, falso referens; liquet denique ex ipsius Egenolfi verbis, quae in Indice Praeceptorum scholae Crucianae leguntur.

(o) Vol. II. p. 286. (p) v. *Ludouici* Schulhistorie, l. c. p. 115 sq.

(q) Sive historische Nachricht von den vornehmsten Denkwürdigkeiten der Stadt Chemnitz, Ch, 1734, 8, p. 262.

tur (r). Ipse quoque testatur, se Chemnicio huc vocatum ad ConRectoris in schola nostra spartam ornandam, et praesente toto Senatu a Dno D. Bulaeo Superintendente, fuisse introductum d. 30. Iun. 1662. Tandem Bohemo e nostra in caelestem scholam a Deo euocato, Rector scholae Cruc. legitime est vocatus, quum quatuordecim annis et quinque mensibus, vt ConRector, omnibus suam dexteritatem optime probasset, et cum M. Io. Valentino Merbizio, nouo ConRectore confirmatus et introductus d. 5. Dec. a. 1676. Idem Merbizius auctor est (s), quod Egenolfus viginti sex annos natus scholae Chemnicensi praeesse coeperit, et de illa aequae ac postea de nostra insigniter fuerit meritus, nostrae vero praemature ereptus. Idem Merbizius, qui Egenolfum praecceptorem suum et postea Collegam impense coluit et amauit, obitum illius terfa atque laude Egenolfi referta elegia, quam manu sua nostris iam saepe adductis inscripsit Pandectis, pie est profecutus, et refert ipsum erga se placidum, quid? ipsum Patrem, Collegam vero se impense amasse concordiaeque studuisse, pietatem porro et priscam fidem in eo refulsisse, et tamen diu fraudes malorum technasque spectasse, quia nempe Rectorem Crucis crux sua premat. Quod et ipse a calumniatoribus non fuerit liber, mox fumus indicaturi. Quod disputationibus academicis inclaruerit, theologica sub Praef. *Hilfemanni* in Exegetica Aug. Conf. aduersus Balthasar. Hagerum, et alia sub Praef. D. *Heinrici* in Ies. VII, 14. nec non philosophicis, in quibus praesidem egit de Relatione ex Logicis, de Vniuersali et Singulari ex Metaphysicis, de Mistione in Phycis; quod porro Magni Turci, i. e. Mahometi II. Turcarum Imperatoris Epistolas in gratiam studiosae iuuentutis cum breuibis notis et diuersis lectionibus denuo ediderit a. 1685. nec non Iusti Lipsii orationem de Calumnia vna cum Apologo Widebramiano de Agasone a. e. et Programmata schol. Dr. a. 1687. collecta publicari,

(r) In ipsius Programmatibus schol. ed. Dr. in 8. p. 518

(s) v. eius Progr. de Praeceptorum scholasticis meritis in mortem Egenolfi, Rect. Cruc. Dresd. ed. fol. Dr. 1688. quod cum plurimis aliis a VIRO PERILLVSTRI, *Patrno* meo enixe *Colendo*, cuius iam priore Progr. gratissimam inieci mentionem, mecum gratiosissime fuisse communicatum; denuo pia mente profiteor,

carit, idem docet *Eudouicus* (t). Exspirauit vero Egenolfus pie et placide d. 7. Sept. a. 1688, cum scholae duodecim fere per annos, Rectoris munere fungens, praefuisset, annumque aetatis ageret quinquagesimum sextum. Si de eius matrimonio et liberis finis solliciti, videmus apud Ludouicum, quod a. 1658. primam sibi iuaxerit vxorem, *Dorotheam*, viduam *Finsingeriam*, natalibus *Blumeliam*, mortuam a. 1669. deinde vero *Mariam Magdalenam*, M. *Hartmanni Sebachevi*, Archidiaconi Cizensis filiam, e quo matrimonio, ipso e vita discedente, cum vidua vixerunt quatuor filiae et unicus filius, *Io. Augustini* nomen etiam habens, de quo varia notatu digna commemorantur in Lexico Eruditorum (v), et potissimum eum Collegae III. in schola Prouinciali, quae Grimmae floret, munus habuisse et varia edidisse, refertur, quorum nonnullorum etiam mentio fit in Nouis Litterariis Germaniae (x). Plura de Egenolfo dicendum mihi non sunt, finem huic scripto impono, reliquorum Rectorum scholae nostrae historiam alii occasione referuaturus.

Alia adhuc sunt, quae indicem necesse est. *Nouem* nempe *Iuuenibus* partim egregiae spei, partim bonam sui expectationem excitantibus, crassina luce pro modulo virium, breuioribus propter numerum dicentium orationibus, scholae nostrae publice valedicturis PATRONI atque FAVTORES summopere Colendi sunt conciliandi, vt ipsos beneuole audire velint. Occasionem dicendi sumsi ex Horatii L. I. Epistola 2. illisque, quae quisque loqui debeat, proposui. Dicent adeo sequente ordinae:

I. Io. GOTTLIEB MEYER, Dresd. Homeri, boni philosophi, laudes carm. lat. her. depinget.

II. Io. GOTTLLOB FRIEBEL, Satisfordff. de voluptate, peste iuuenum, exemplo iuuentutis Alcinoi ad v. 28. latine,

III. AVG. GVIL. SEYFERT, Radeburg. de necessitate se seruandi, sine sapientiae studendi ad v. 33-39. gallice dicet.

B 2

III. CAR.

(t) Qui et adnotauit, quod habuerit inter aduersarios Dn. D. H. in praefat. germ. ad Epist. Cic. minores et alibi, et quod dixerit pro Egenolfo M. S. in tract. ed. a. 1702. H. ungeschickt informiren, inscripto.

(v) P. II. p. 286 sq.

(x) A. 1703. p. 342. a. 1704. p. 295 et 297 et a. 1706. p. 71.

QX Ya 3331

- III. CAR. GODOFR. FRAVENSTEIN, Dresd. initium in rebus bonis non differendum v. 40. carm. lat. elegiaco euinet.
- V. CAR. GE. HAVPTMANN, Grumbac. sapientiae studendi multas occurrere causas ad v. 40. graece monstrabit.
- VI. CHRIST. AVG. LIEBERS, Zeithayn, de praestantia frugalitatis s. animi suis opibus contenti ad v. 46. germanice,
- VII. SAM. GODOFR. WERNER, Raut. Pol. de abominando vitio inuidiae ad v. 57. lat.
- VIII. CAR. GOTTLÖB FIEDLER, Boernerfd. de damno irae ad v. 59. sqq. versibus germ.
- VIII. IO. GOTTLÖB KAYSER, Goedlic. de animis adhuc puero- rum rite instituendis ad v. 66. sq. lat. aget.

Quibus peractis FRIEBELIVS carm. germ. suo et reliquorum nomine et PATRONIS debitas gratias aget, et scholae vota pia consecrabit, et tandem IO. GEORG. ZSCHEILE, Wilschdorff. abeuntes bonis votis prosequetur carmine latino.

Vt adeo MAGNIFICVS noster EPHORVS, AMPLIS- SIMVS vrbis SENATVS, SVMMÆ REVERENDI ECCLESIAE MINISTRI omnesque VIRI summpere *colendi et honorandi*, qui nostrae scholae fauent, huic actui, crastina luce, hora secunda pomeridiana audita, loco consueto beneuole interesse velint, ego quidem impen- sissimis oro flagitoque precibus. P. P. Dresdae d. XVIII. April. a. r. f. clō Io CC LXXI.

n.c

onis
ltas
atis
itio
rae
ro-
ine
et
tis
S-
A E
qui
na
n-
f.

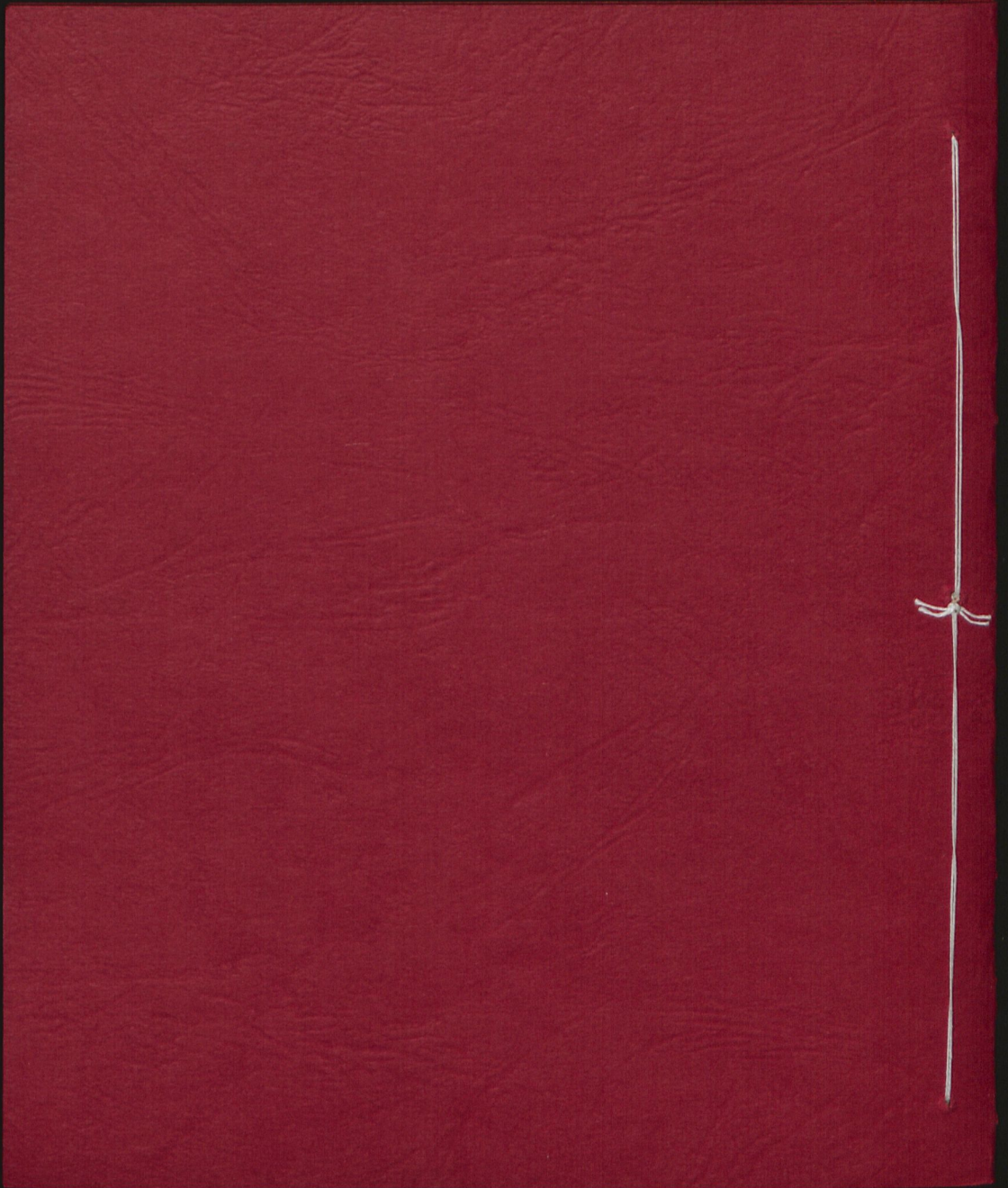
Pon Ya 3331, qu

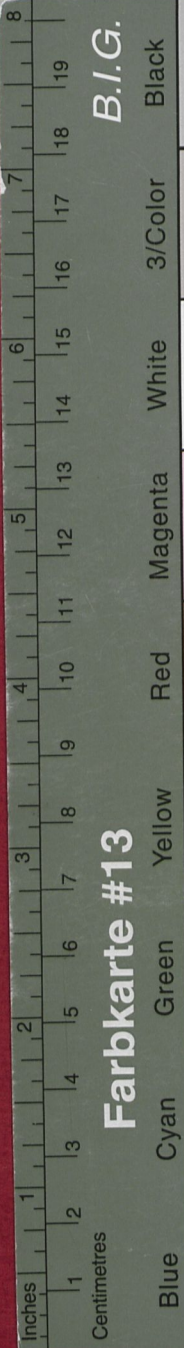
f

ULB Halle 3
004 703 170

v. 18

B.I.G.

Farbkarte #13

76,45.

Ya
3331

DE
 RECTORIBVS SCHOLAE CRVCIANAE
 SECUNDA VICE SCRIBIT
 ET
 MAGNIFICVM EPHORVM
 PRAECELLENTISSIMVM
 REIPVBLICAE DRESD. SENATVM
 SVMMME REVERENDOS ECCLESIAE
 MINISTROS
 VTI ETIAM OMNES
 PATRONOS ATQVE AMICOS
 SCHOLAE NOSTRAE PIO CVLTV ATQVE
 HONORE PROSEQVENDOS
 AD
 ACTVM VALEDICTORIVM
 NOVEM IVVENVM PARTIM EGREGIAE PARTIM
 NON LEVIS SPEI
 D. XVIII. APR. A. R. S. c1515CCLXXI.
 PRAESENTIA SVA ORNANDVM
 ECENTISSIME ROGAT ET AMICISSIME
 INVITAT
 DANIEL TRAVGOTT MÜLLER
 RECTOR SCHOLAE CRVC.
 DRESDAE
 TYPIS HARPETERIANAE VIDVAE.

